

Argument

Ludwig Wittgenstein este unul dintre cei mai *interesanti* filosofi ai secolului XX, dacă luăm în considerare fie și două motive: este, virtual, singurul despre care se poate spune cu adevărat (și s-a reiterat, până la a friza redundanța) că are două *filosofii* distincte. Asta în primul rând. În al doilea rând, Wittgenstein este un straniu caz de filosof în a cărui operă coexistă elementul logic (toți exegeții îi subliniază aportul major la dezvoltarea simbolismului logicii contemporane) și cel mistic. Aici am în vedere lucrarea *Tractatus Logico-Philosophicus*. Wittgenstein mai este și unul dintre cei mai *importanti* filosofi ai secolului XX dacă ne gândim la cele două curente pe care le-a stimulat: pozitivismul logic și școala analitică.

Prezenta lucrare este una pe care doream s-o scriu. Ea este expresia fascinației pe care a produs-o asupra mea *Tractatus*, încă de când am luat contact cu ea. Această lucrare nu are pretenția de a spune ceva revoluționar despre *Tractatus*, nici ceva fundamental nou, cu atât mai puțin să fie exhaustivă. E evident că nu e. Ceea ce își propune este o analiză transversală a *Tractatus* – ului, relevând elemente pe care le-am considerat cele mai importante în înțelegerea esenței operei. Ceea ce își mai propune este un tip de radiografie care să pună în lumină ceea ce consider că, de fapt este problema fundamentală a *Tractatus* – ului, și anume propunerea unei onto-logii bazate pe opoziția *a spune / a arăta*. Lucrarea prezintă este un demers hermeneutic argumentativ, dintr-o perspectivă analitico-sintetică, pornind de la textul de bază, structurând și integrând principalele interpretări ale operei *Tractatus Logico-Philosophicus*.

În acest sens, desfășurarea progresivă a lucrării este după cum urmează:

Capitolul 1 abordează o prezentare generală a discuției asupra temei *Tractatus* - ului , cu referiri la text, ca mod de pregătire a ceea ce am numit onto-logia *Tractatus* - ului .

Capitolul 2 oferă o schiță a onto-logiei tractariene, din perspectiva lui *a spune*.

Capitolul 3 prezintă o reunire a celor două elemente, *a spune* și *a arăta*, plasându-le într-o perspectivă onto-logică totală.

Funcția acestei lucrări a fost în primul rând de clarificare pentru uz propriu problematica *Tractatus* – ului, însă am speranța că prin faptul că, totuși, este o lucrare proprie și originală, nu am ratat a aduce o minimă contribuție la mai buna înțelegere (măcar pe plan local) a acestei opere fundamentale a filosofiei contemporane.

În spațiul ideilor filosofice românești dinaintea de 1989 au existat puține studii scoase pe această temă, textele primare (traduceri) lipsind cu desăvârșire. După 1989, preocupărilor în acest sens li s-au dat o importanță crescândă. Această lucrare se înscrie, umil, pe traseul preocupărilor exegetice din ultimii ani.

NOTĂ: Citatele din *Tractatus* sunt în totalitate luate din ediția din 2001 a acestuia în limba română (poziția 13 în bibliografie). Ediția din 1991 am folosit-o doar pentru confruntare.

În ceea ce privește toate citatele, am păstrat grafia originală.